

poster i erhvervslivet. Men også andre problemer bliver jævnlige belyst.

Derfor har Det Konservative Folkeparti modtaget ligestillingsministerens redegørelse og perspektiv- og handlingsplan med stor glæde. For os er det positivt, at man ønsker at gøre noget ved problemerne.

I perspektiv- og handlingsplanen er der bl.a. skitseret forskellige problemfelter eller udfordringer, om man vil, og fremtidige indsatsområder. Den er et godt udgangspunkt for at gøre noget for at skabe lige muligheder for mænd og kvinder i Danmark, noget, vi i Det Konservative Folkeparti kun kan støtte.

Vi er glade for, at man tager fat om problemerne med vold mod kvinder i hjemmet. Det er et alvorligt problem, som der lægges op til at få gjort noget mere ved. Volden mod kvinder i hjemmene er et af de sværeste og uhyggeligste problemer, fordi den ofte holdes skjult af alle inklusive de ramte kvinder i meget lang tid og derfor kan være svær at identificere.

Der er den stigende handel med kvinder fra Østeuropa til sexindustri og prostitution, som jo udgør en grov krænkelse af nogle af de mest grundlæggende menneskerettigheder.

Der er den sociale udstødning, hvor mennesker falder igennem det sociale system og ender på samfundets bund. Meget tyder på, at den udstødning rammer mænd og kvinder forskelligt, og ligesom forskellene i mænds og kvinders sundhedstilstand bør det undersøges nærmere. Det må være muligt at målrette hjælpen.

Kl. 11.30

Der er fortsat en forholdsvis ringe repræsentation af kvinder på chefposter i erhvervslivet, og nu ved jeg godt, at man skal passe på med at sige, at der er for ringe repræsentation af kvinder i politik, når man er så privilegeret, som vi er i Det Konservative Folkeparti, og repræsenterer en gruppe, hvor ligestillingen er matematisk fuldkommen. Men alligevel vil jeg gerne fremhæve, at der især i f.eks. kommunalpolitik er en markant underrepræsentation, som med tiden bør forsvinde.

Der er den tilbagevendende forskel mellem mænds og kvinders gennemsnitlige lønninger, hvor der venter et stort stykke arbejde, før det er løst, og der er behovet for at få skabt en bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv via en øget fleksibilitet. Og så må vi endelig ikke glemme at støtte kvinderne i udviklingslandene til at få nogle redskaber til en bedre liv. Det har vi her i Danmark også et ansvar for.

I Det Konservative Folkeparti opfatter vi alt det her i planen som vigtige elementer i den fortsatte indsats for forbedringen af ligestillingen. Derfor er vi også glade for den plan, som ministeren har fremlagt. Ligestillingen kommer ikke af sig selv, der skal arbejdes aktivt for at nå nogle resultater. En meget stor del af det arbejde foregår dygtigt i kvindernes egne organisationer, men selv om vi gør meget selv, er det positivt og nødvendigt, at regeringen vil støtte den kamp.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

I min ordførertale tidligere i dag kom jeg med den påstand, at ligestillingsministeren faktisk stod her sidste år som konservativ ordfører og undrede sig højt over, at vold mod kvinder skulle være et særligt indsatsområde for ligestilling og for ligestillingsministeren.

Vi glæder os i Socialdemokratiet over, at vold mod kvinder i det hele taget er blevet sat på dagsordenen i denne her redegørelse igen, selv om ligestillingsministeren sidste år som konservativ ordfører ellers ikke mente, at det var noget, der var interessant. Vil fru Helle Sjelle bekræfte, at det arbejde omkring vold mod kvinder i hjemmet i virkeligheden er et undersøgelsesarbejde, der blev sat i gang af den tidligere ligestillingsminister, fru Jytte Andersen, tilbage i år 2000?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Også den konservative ordfører kom jo med mange positive hensigtserklæringer. Jeg er enig i, at vold mod kvinder er et væsentligt problem, og der må vi jo så huske, at der også er nogle mænd, der bliver udsat for vold, så vi ikke kun fokuserer på kvinderne, men også tager hånd om de mænd, der bliver udsat for vold.

Og der vil jeg gerne høre, hvad De Konservative vil gøre for at forebygge volden, for selvfølgelig skal vi sikre, at der er nogle krisecentre, at der bliver taget hånd om kvinderne, når de først har været udsat for vold, men hvad vil man gøre for at forebygge, at volden finder sted?

Når man går ind og skærer ned på det forebyggende sociale arbejde – og her vil jeg igen fremhæve beboerrådgiverne – så er man altså med til at fjerne det opsøgende arbejde, der kan tage hånd om problemerne i familien, før de udvikler sig til vold. Og det kan jeg ikke få til at hænge sammen med de pæne ord, der nu lyder,